

Austrálie na prahu krachu: Světový vývozce energií úpí jejich nedostatkem. Stonásobný růst cen elektřiny. Něco jako u nás. Dotujeme Německo a sami ryjem v zemi. Brusel právě zakázal auta. Kdy ty zločince smeteme?

SERGEJ SAVČUK přibližuje sebevražednou politiku australské vlády, která horlivě plní depopulační příkazy globalistů a neochvějně směřuje k hospodářskému ožebračení a zničení vlastních občanů - přesně tak, jak se o to snaží u nás Fialová bruselská "likvidační jednotka" pětikoalice

19.6.2022

Ilustrační obrázek foto Pixabay

Svět pokračuje ve zběsilé horečce. Zprávy přicházející z Austrálie jsou pro cizince překvapivé a pro místní ne zrovna příjemné. V důsledku náhlého ochlazení se v červnu jejich země ocitla uprostřed velké energetické krize. Posudte sami.

Vlády států Victoria, Jižní Austrálie a Tasmánie varovaly obyvatele, aby počítali s výpadky elektřiny a nedostatkem zemního plynu pro domácnosti i průmysl. V Novém Jižním Walesu a Queenslandu bude modré palivo dodáváno, ale se zpožděním.

Situace je natolik vážná, že ji místní provozovatelé, stejně jako šéf státní pokladny Jim Chalmers, označili za energetickou apokalypsu. Neméně depresivní charakteristiku podává i Meg O'Neillová, ředitelka společnosti Woodside, největšího australského producenta plynu, která se domnívá, že Austrálie se řítí do nejhorší energetické krize od sedmdesátých let minulého století.

Stojí za povšimnutí, že na celém světě je společenská atmosféra utvářena těmi, kdo jsou u moci, a expertům z oboru zbývají v nejlepším případě sloupky v odborných časopisech, které se k běžným čtenářům zpravidla nedostanou. Ovšem o rozsahu australského problému vypovídá už samotný fakt, že u našich protinožců nefigurují v hlavních zprávách ani vládní úředníci, ani celebrity, ale zástupci plynárenského a uhelného průmyslu.

Všechny výše uvedené emocionální výroky jsou tudíž zcela oprávněné.

Cenová exploze

Od začátku roku se průměrná spotová cena elektřiny v důsledku skokového růstu cen zemního plynu zvýšila o 140 procent. Přitom jde o cenu velkoobchodní, což znamená, že cena za kilowatthodinu pro koncové spotřebitele bude ještě vyšší, neboť zohlední obchodní marže.

Austrálie se dlouhá léta pyšnila jednou z nejnižších cen energií, což bylo zcela logické vzhledem k tomu, že je předním těžařem a producentem uhlovodíků. Na začátku roku tam stál gigajoule energie vyrobené ze zemního plynu pouhé tři dolary, ale předminulý týden dosáhl ceny 380 dolarů. Nejde o překlep – procentuální navýšení si můžete vypočítat sami.

Rekordní růst cen byl způsoben stavem na světových trzích. Současná situace jasně ukazuje, že v období globalizace, kdy jsou finanční hranice mezi zeměmi a kontinenty velmi nejisté, se nikdo nemůže cítit bezpečně.

Stonásobné zvýšení cen energie způsobilo kaskádový kolaps australského průmyslu a vyvolalo řadu bankrotů místních energetických společností. Velké podniky, pro jejichž rozpočty se stal nákup plynu a elektřiny neřešitelným problémem, se obrátily na vládu, která byla poprvé v novodobé historii nucena přistoupit k přímým finančním intervencím. Zjednodušeně řečeno, explodující ceny paliv byly zalévány potoky peněz ze státního rozpočtu, což umožnilo srazit cenu gigajoulu na 40 dolarů.

[42-letý raper se posmíval protestujícím, 28 dní po 2. dávce Pfizer vakcíny zemřel při cvičení. Podobně další posměvači](#)

Koza zahradníkem

Štědré nalévání státních peněz do soukromých kapes však příliš nepomohlo. Jeden z místních provozovatelů sítě společnost ReAmped, která obsluhuje více než osmdesát tisíc Australanů, nedávno vyhlásil bankrot. Ředitel společnosti natočil video, v němž uvedl, že jeho organizace již nemůže zákazníkům dodávat elektřinu, a doporučil jim, aby si našli jiného dodavatele. Můžeme si jen domýšlet reakce a nálady místních obyvatel, kteří najednou zjistili, že zajištění elektřiny pro domácnost nyní spadlo na jejich hlavy (v Česku to už známe velmi dobře).

Výčet problémů na pátém kontinentu není samoúčelný. Je třeba si uvědomit, že nedostatkem energie netrpí už jen země s velmi omezenými zdroji paliv, jako třeba Japonsko, ale i takto důležitý hráč na světových trzích s uhlovodíky.

Austrálie je jedním z největších světových producentů uhlí a jeho největší vývozce. Má 96 firem na těžbu černého uhlí a tři hnědouhelné doly. Ironií je, že lví podíl uhelných šachet a povrchových dolů se nachází ve výše zmíněných státech Queensland a Nový Jižní Wales, kde nedávno zavřeli dvě velké uhelné elektrárny, a aby nahradili vzniklé ztráty těžařům, zvýšili vývoz uhlí.

Když je řeč o vývozu

V roce 2019 činila celková produkce uhlí v Austrálii 504 milionů tun. Následující rok se nesl ve znamení pandemie, která postihla i místní horníky a způsobila pokles produkce na 476 milionů tun. Radost umanutých „ochránců životního prostředí“ však byla předčasná: již v následujícím roce se produkce zvýšila o sedm procent. Podobné výkyvy zaznamenal i vývoz. V roce 2019 se do zámoří prodalo 213 milionů tun, v následujícím roce 194 milionů – a loni se australští těžaři rehabilitovali prodejem přes 212 milionů tun. Jen na prodeji energetických komodit, s výjimkou metalurgického koksu, Australané vydělali 17-18 miliard dolarů.

Se zemním plynem to nebylo o nic horší.

Ačkoli je Austrálie s produkcí břidličného zemního plynu na skromném 16. místě na světě, v jeho vývozu zaujímá již řadu let vedoucí postavení. Podle výsledků roku 2021 prodaly místní plynárenské společnosti do zahraničí více než 100 miliard metrů krychlových zemního plynu a vydělaly celkem 30,5 miliardy dolarů.

[The Telegraph: Rockefeller, Soros a Gates se chystají zničit přírodu ve jménu „zelené energie“. Vše je pouhý byznys za účelem pojistit si vládu nad světem. Banda „filantropů“ se rozhodla nastolit neofeudální nevolnictví](#)

Pokud vám po přečtení všech těchto čísel napadne staré přísloví o kovářově kobyle, pak je vaše logické myšlení v pořádku. Ovšem u australské vlády tomu tak není.

Vláda zapálená ekoterorismem

Tváří v tvář nové realitě připomněli Australané své vládě všechny její experimenty. Počínaje výstavbou solárně akumulátorové elektrárny v Novém Jižním Walesu, kterou inzeroval a všemožně propagoval Elon Musk. Pod stejnou taktovkou pak uzavřeli největší uhelnou elektrárnu v zemi, což okamžitě vedlo k osminásobnému zvýšení cen elektřiny. Projekt byl všemožně popularizován, ale Australané se k podobným řešením již nevrátili.

Současná vláda, aby alespoň trochu snížila míru nespokojenosti lidí, obviňuje své předchůdce a veškerou vinu svaluje na minulý vládní kabinet (nepřipomíná nám to něco?).

Dlouho předtím, než s hospodářstvím světa zamával covid a než Rusko zahájilo speciální vojenskou operaci na Ukrajině, začala „zezelenalá“ australská vláda omezovat výrobu elektřiny z uhlí a nahrazovat ji především zemním plynem. Jenže ekologičtí aktivisté šli okamžitě také ještě dál: Oznámili, že tohle nic neřeší, protože plyn je prý téměř stejně škodlivý jako uhlí, což znamená, že všechny prostředky vynaložené na energetické přestrojení a dekarbonizaci vlastně nikam nevedly.

K tomu všechny projekty výstavby zařízení na zachycování skleníkových plynů a metanu se ukázaly jako naprosto nesmyslné, navíc zcela nerentabilní. Ve výsledku Australané navzdory obrovským dotacím do těžby a zpracování zemního plynu platí za domácí plyn více než Japonci, kam tentýž plyn dodává Austrálie dvacet tisíc kilometrů daleko.

Při pohledu na neuvěřitelné účty za energie se Australané konečně začínají logicky ptát: Jak je možné, že občané země, která plně pokrývá své energetické potřeby z domácích zdrojů, nejenže přeplácají své vlastní přírodní bohatství, ale zároveň trpí jeho nedostatkem?

Všichni jsme dnes „protinožci“

Australská ekonomika, dosud bezpečně chráněná před prudkými výkyvy západních ekonomik – neboť založená na vlastních energetických zdrojích – se v důsledku absurdních takzvaně ekologických rozhodnutí řítí do propasti nezvládnutelné energetické krize.

[Svobodnenoviny.eu: Orbán: George Soros je nejzkorumpovanější politik na globální scéně](#)

Australané sice právě skrze volby vyměnili centrální vládu, ale nejspíš jim to moc nepomůže. Všichni kdo se zatím mohli dostat k vládním veslům, museli nejprve přísahat na ekologické náboženství vycházející z dogmatu údajného globálního oteplování způsobeného člověkem, náboženství, jež s vědou či racionalitou nemá co dělat. Ale velmi vyhovuje věrozvěstům Velkého resetu, Green Dealu a zaškrcení civilizace kvůli plánům na dramatické omezení světové populace. Západní svět je tak vzhůru nohama. Vlastně jsme všichni protinožci – a nemusíme kvůli tomu do Austrálie.

Takzvaný europarlament – těleso ovládané bruselskými globalisty – právě odhlasoval zákaz výroby aut se vznětovými motory od roku 2035. To ale fakticky znamená ihned, protože automobilky nebudou do „zakázané“ osvědčené (a k životnímu prostředí dávno mimořádně šetrné) technologie už nic investovat. A je úplně jedno, že elektroauta se nejen stanou pro běžnou populaci cenově nedostupná (dotace na jejich nákup brzy skončí, protože už je nebude třeba preferovat – jiná prostě nebudou), ale nebude pro ně ani dost elektřiny – o její rychle rostoucí ceně ani nemluvě.

V Čechách jsme na tom v tomto směru trochu podobně jako Australané: Máme dostatek naší vlastní – a levné – elektřiny, ale vláda ji nadále prodává vlastním občanům nekřesťánsky draze přes německou burzu. Činí z ní tak záměrně luxusní zboží – a vedle Ukrajiny už financuje i Německo. Obrovské ceny, které za elektřinu začínáme platit (o cenách plynu, který si „neumíme“ koupit sami od ruského dodavatele jako v klidu činí třeba právě Německo, raději ani nemluvíme) jí vlastně vyhovují: Znamenají přísun mnoha desítek miliard z krvavých energetických daní (skrže DPH), které vláda ani nemusela oficiálně vyhlásit. Prostě nás ožebračuje, aby mohla v „německém Bruselu“ ukazovat, jak je pokroková.

Australská vláda padla, ale nejspíš se nic moc nezmění. K moci se dostali titíž – jen pod jinou značkou. Stane se u nás totéž, nebo jsme přece jen poučitelnější než protinožci?

Dozvíme se to možná dřív, než jsme ještě před pár měsíci tušili.